

‘न्यायको लागि गुहारिँ तेतरी’

ब्याज सहित रकम तिरी सक्दा पनि धितो बापत राखिएको जग्गा बिक्री गरिएको गुनासो

नेपाल सरकार

गृह मन्त्रालय

जिल्ला प्रहरी कार्यालय

अनुचित लेनदेन (मिटरब्याज) शाखा

सप्तरी, राजविराज नेपाल ।

पत्र संख्या :- २०८०/०८९ चलाणी नं. :

मिति २०८१/०२/१८ गते ।

विषय :- मानिस उपस्थित गराई दिने सम्बन्धमा ।

श्री राजविराज सप्तरी

उपरोक्त सम्बन्धमा तपसिल बमोजिमका व्यक्तिहरूसँग केहि कुरा बुझ्नपने भएकोले निजहरुलाई मिति २०८१/०२/१८ गते अनिवार्य यस कार्यालयमा उपस्थित गराउनु हुन आदेशानुसार अनुरोध छ ।

तपसिल:-

१. जिल्ला सप्तरी राजविराज न.पा/गा.पा. वडा नं. ०८ बस्ने म.दा.प. प्रसाद को छोरा/पत्नी म.वि.पी. देवी बाई

नेपाल सरकार

गृह मन्त्रालय

जिल्ला प्रशासन कार्यालय

सप्तरी, राजविराज

प.स.:- २०८२/०८३

च.नं.:- ६८३२

मिति: २०८२/०९/२५

विषय :- उपस्थित गराउने सम्बन्धमा ।

श्री जिल्ला प्रहरी कार्यालय, राजविराज, सप्तरी ।

उपरोक्त विषयमा अनुचित लेनदेन (मिटरब्याज) सम्बन्धी निवेदनको सम्बन्धमा आवश्यक छलफल गर्नु पर्ने हुँदा दर्ता नं. ६६२ मा उल्लेख भएका निम्न ब्यक्तिलाई मिति २०८१/०२/१८ गते अनिवार्य प्रहरी कर्मचारी सहित उपस्थित गराई दिनु हुन आदेशानुसार अनुरोध छ ।

तपसिल

जिल्ला सप्तरी राजविराज न.पा/गा.पा. वडा नं. ०८ बस्ने म.दा.प. प्रसाद को छोरा/पत्नी म.वि.पी. देवी बाई

राजविराज, २१ साउन ।

सप्तरीको खडक नगरपालिका ९ कल्याणपुरकी ६२ वर्षिया तेतरी दुई वर्ष देखि न्यायको खोजीमा छिन् ।

राजविराज-७ का साहुकार माधव प्रसाद साहको ऋणको फन्दामा सर्वस्व गुमाउन लागेको भन्दै न्यायको खोजी गर्दै हिडेकी हुन् । पटक-पटक जिल्ला प्रशासन

कार्यालय सप्तरी, जिल्ला प्रहरी तथा वडा प्रहरी कार्यालय धाइरहेकी उनी भन्छिन्, “मिटरब्याजको फन्दा परेर पीडित भएपछि दुई वर्ष देखि न्यायका लागि प्रहरी प्रशासनलाई गुहारिँ छु तर न्याय पाउन सकेको छैन ।”

विहीवार राजविराजमा सञ्चारकर्मीहरु माफ्नो आफ्नो पीडा पोख्दै खातुनले १० वर्ष अघि साहबाट आफुले लिएको ऋणको

भण्डै दोब्बर रकम बुझाई सक्दा पनि ऋण लिदा गरिएको कागज फिर्ता नगरिएको र वस्दै आएको एउटा घर पनि साहले आफुलाई थाहै नदिई अकैलाई बिक्री गरिसकेको बताईन् ।

उनले दाजु गम्भीर विरामी पर्दा साहबाट १० वर्ष अघि दुईलाख रुपैया ऋण लिएको र सो बापत आफुले आफ्नो डेढ का भवन सहितको जग्गा धितो राखेको भन्दै

आफुले लिएको भन्दा भण्डै दोब्बर रकम बुझाई सक्दा पनि जग्गाको कागज फिर्ता नदिएको र जग्गा पनि अकै ब्यक्तीलाई बिक्री गरिसकेको मालपोत कार्यालयबाट थाहा जानकारी गराईन् ।

यस अघि ३ लाख ५० हजार रुपैया बुझाई सकेको र कागज फिर्ता लिन जाँदा साह पारिवारले विभिन्न बहानामा आलटाल गर्दै आएको उनले सुनाईन । “समस्या परेका बेला विश्वासमा परी साहुकार साह र उनका श्रीमती सावित्रीले भने जस्तै कागजहरुमा सही छाप गरि दिएँ अहिले आएर घर न घाटको भएकी छु” उनले भनिन ।

उनले न्यायका लागि जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीको अनुचित लेनदेन (मिटर ब्याज) शाखामा २०८१ साल वैशाख २६, जेठ १८, जेठ २९, साउन २९ र २०८२ वैशाख २८ गते गरी पाँच पटक निवेदन दिई सकेको र जिल्ला प्रहरी कार्यालयले वडा प्रहरी कार्यालयलाई मानिस सहित उपस्थित गराई दिने भनी पत्राचार बाहेक अन्य केही गर्न नसकेको गुनासो पोखेकी छिन् ।

यस्तै उनले जिल्ला प्रशासन कार्यालय सप्तरीको मिटरब्याज नियन्त्रण इकाइ शाखामा समेत २०८२ वैशाख २८, पौष ६, ११, २१, २८ र चैत्र १७ गते गरी ६

पटक निवेदन सहित सम्पर्क गर्दा त्याहाँबाट पनि जिल्ला प्रहरी कार्यालयलाई “मानिस उपस्थित गराई दिने” भनी पत्राचार बाहेक अन्य केही कार्य अघि बढ्न नसकेको उनले दुखेसो पोखेकी छिन् ।

“जिल्ला प्रशासन कार्यालयले जिल्ला प्रहरी कार्यालयलाई र जिल्ला प्रहरी कार्यालयले वडा प्रहरी कार्यालयलाई पत्राचार गर्ने बाहेक अहिले सम्म केही भएको छैन, उनले भनिन- अब न्याय खोज्न कहाँ जाने ?”

उनले धितो बापत भुक्त्याएर मालपोत कार्यालयमा लिखत पास बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

दैनिक समाचारदाता

राजविराज, २१ साउन ।

सप्तरीको खडक नगरपालिका ९ कल्याणपुरकी ६२ वर्षिया तेतरी दुई वर्ष देखि न्यायको खोजीमा छिन् ।

राजविराज-७ का साहुकार माधव प्रसाद साहको ऋणको फन्दामा सर्वस्व गुमाउन लागेको भन्दै न्यायको खोजी गर्दै हिडेकी हुन् । पटक-पटक जिल्ला प्रशासन

कार्यालय सप्तरी, जिल्ला प्रहरी तथा वडा प्रहरी कार्यालय धाइरहेकी उनी भन्छिन्, “मिटरब्याजको फन्दा परेर पीडित भएपछि दुई वर्ष देखि न्यायका लागि प्रहरी प्रशासनलाई गुहारिँ छु तर न्याय पाउन सकेको छैन ।”

विहीवार राजविराजमा सञ्चारकर्मीहरु माफ्नो आफ्नो पीडा पोख्दै खातुनले १० वर्ष अघि साहबाट आफुले लिएको ऋणको

भण्डै दोब्बर रकम बुझाई सक्दा पनि ऋण लिदा गरिएको कागज फिर्ता नगरिएको र वस्दै आएको एउटा घर पनि साहले आफुलाई थाहै नदिई अकैलाई बिक्री गरिसकेको बताईन् ।

उनले दाजु गम्भीर विरामी पर्दा साहबाट १० वर्ष अघि दुईलाख रुपैया ऋण लिएको र सो बापत आफुले आफ्नो डेढ का भवन सहितको जग्गा धितो राखेको भन्दै

आफुले लिएको भन्दा भण्डै दोब्बर रकम बुझाई सक्दा पनि जग्गाको कागज फिर्ता नदिएको र जग्गा पनि अकै ब्यक्तीलाई बिक्री गरिसकेको मालपोत कार्यालयबाट थाहा जानकारी गराईन् ।

यस अघि ३ लाख ५० हजार रुपैया बुझाई सकेको र कागज फिर्ता लिन जाँदा साह पारिवारले विभिन्न बहानामा आलटाल गर्दै आएको उनले सुनाईन । “समस्या परेका बेला विश्वासमा परी साहुकार साह र उनका श्रीमती सावित्रीले भने जस्तै कागजहरुमा सही छाप गरि दिएँ अहिले आएर घर न घाटको भएकी छु” उनले भनिन ।

उनले न्यायका लागि जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीको अनुचित लेनदेन (मिटर ब्याज) शाखामा २०८१ साल वैशाख २६, जेठ १८, जेठ २९, साउन २९ र २०८२ वैशाख २८ गते गरी पाँच पटक निवेदन दिई सकेको र जिल्ला प्रहरी कार्यालयले वडा प्रहरी कार्यालयलाई मानिस सहित उपस्थित गराई दिने भनी पत्राचार बाहेक अन्य केही गर्न नसकेको गुनासो पोखेकी छिन् ।

यस्तै उनले जिल्ला प्रशासन कार्यालय सप्तरीको मिटरब्याज नियन्त्रण इकाइ शाखामा समेत २०८२ वैशाख २८, पौष ६, ११, २१, २८ र चैत्र १७ गते गरी ६

पटक निवेदन सहित सम्पर्क गर्दा त्याहाँबाट पनि जिल्ला प्रहरी कार्यालयलाई “मानिस उपस्थित गराई दिने” भनी पत्राचार बाहेक अन्य केही कार्य अघि बढ्न नसकेको उनले दुखेसो पोखेकी छिन् ।

“जिल्ला प्रशासन कार्यालयले जिल्ला प्रहरी कार्यालयलाई र जिल्ला प्रहरी कार्यालयले वडा प्रहरी कार्यालयलाई पत्राचार गर्ने बाहेक अहिले सम्म केही भएको छैन, उनले भनिन- अब न्याय खोज्न कहाँ जाने ?”

उनले धितो बापत भुक्त्याएर मालपोत कार्यालयमा लिखत पास बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

दैनिक समाचारदाता

राजविराज, २१ साउन ।

सप्तरी प्रहरीले भन्सार छली गरी भारतबाट नेपालतर्फ ल्याइदै गरेका तीन लाख १२ हजार तीनसय रुपैयाँ बराबरका विभिन्न मोबाइलका सामान तथा एउटा मोटरसाइकल नियन्त्रणमा लिएको छ ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीका अनुसार मङ्गलबार राति करिब बजे इलाका प्रहरी कार्यालय बोदेबसाइनबाट खटिएको गस्ती टोलीले बोदेबसाइन नगरपालिका-५ स्थित शिवा चोक सडकखण्डमा शङ्कास्पद अवस्थामा नम्बर प्लेट

नभएको रातो रङको १६० सीसी क्षमताको हिरो एक्सिट्रम मोटरसाइकल जाँच गर्ने क्रममा उक्त सामान बरामद गरेको हो ।

प्रहरीलाई देखासाथ मोटरसाइकलमा रहेका व्यक्तिहरु मोटरसाइकल र बोराहरु घटनास्थलमै छाडेर फरार भएका थिए । त्यसपछि प्रहरीले बेवारिसे अवस्थामा रहेका बोराहरु खोली जाँच गर्दा विभिन्न मोबाइलका सामान फेला परेको थियो ।

बरामद गरिएको मोबाइलका सामान र मोटरसाइकल आवश्यक कारवाहीका लागि विहीवार राजविराज भन्सार बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

विषाक्त च्याउ नखाऔं: सुरक्षित बनौं

❖ जंगली च्याउ खानुअघि यसको पहिचान र सुरक्षाबारे सुनिश्चित गरौं,

❖ अपरिचित च्याउ टिप्ने र खानेवानी त्यागौं,

❖ विषालु च्याउको प्रयोगबाट हुने स्वास्थ्य जोखिमबारे सचेत बनौं,

❖ च्याउ खाएपछि असहज लक्षण देखिएमा तुरुन्त स्वास्थ्य संस्थामा जाऔं,

❖ स्थानीय स्तरमा च्याउ विषाक्तता सम्बन्धी जनचेतना फैलाऔं,

❖ सुरक्षित र पहिचान भएको खाद्य पदार्थ मात्र सेवन गरौं ।

विषालु च्याउ खाँदा स्वास्थ्यमा ठूलो जोखिम हुन सक्छ: सावधानी अपनाऔं

नेपाल सरकार

विज्ञापन बोर्ड

सम्पादकीय

परीक्षणमै सीमित

रात्रीकालीन उडान

राजविराज विमानस्थलबाट रात्रीकालीन उडान सेवा सुरु गर्ने घोषणा भएको करिब डेढ वर्ष बितिसकदा पनि सेवा परीक्षणमै सीमित रहनु दुर्भाग्यपूर्ण छ । आवश्यक धावनमार्ग बत्ती, उपकरण तथा प्राविधिक पूर्वाधार पूरा भइसकेको अवस्थामा पनि नियमित रूपमा रात्रीकालीन उडान सञ्चालन हुन नसक्नु सरकारी प्रतिबद्धता र कार्यान्वयनबीचको दूरीको स्पष्ट संकेत हो।

यात्रु संख्या अपेक्षा अनुसार नबढेको कारण देखाइए पनि नियमित र भरपर्दो सेवा उपलब्ध गराएपछि मात्र यात्रुको विश्वास र प्रयोग बढ्ने यथार्थलाई बेवास्ता गर्न मिल्दैन । राजविराज विमानस्थल सप्तरीका साथै सिरहा, उदयपुर, सुनसरी तथा सीमावर्ती भारतीय क्षेत्रका नागरिकका लागि समेत महत्वपूर्ण हवाई प्रवेशद्वार हो ।

दैनिक एउटा मात्र उडान हुँदा यात्रुले समय व्यवस्थापन, व्यवसाय, उपचार, शिक्षा तथा प्रशासनिक काममा अनावश्यक कठिनाइ भोगिरहेका छन्। साँझको उडान सञ्चालन भए काठमाडौँ आवतजावत थप सहज, छिटो र प्रभावकारी बन्नेछ । राज्यले पूर्वाधारमा गरेको लगानीको औचित्य नागरिकले गुणस्तरीय सेवा पाएपछि मात्र पुष्टि हुन्छ। त्यसैले सरकार, नेपाल नागरिक उड्डयन प्राधिकरण र सेवा प्रदायक कम्पनीबीच प्रभावकारी समन्वय गरी रात्रीकालीन उडान तत्काल नियमित सञ्चालनमा ल्याइनुपर्छ। यसले जनअपेक्षाको सम्मान गर्नुका साथै प्रदेशको आर्थिक गतिविधि, पर्यटन प्रवर्द्धन, लगानी विस्तार र समग्र क्षेत्रीय विकासलाई नयाँ गति दिने विश्वास गर्न सकिन्छ। अब थप ढिलाइ होइन, कार्यान्वयनको परिणाम देखिने समय आएको छ ।

बाढी/पहिरोबाट सतर्क रहौं ।

— गाउँघरका माथिल्लो भागमा कुलो बनाई पानीको उचित निकास दिऔं ।

— जमिन चिरा परेको देखिएकामा पानी नछिर्ने गरी ढालौं ।

— घरभित्र वा वरिपरिको जमिन चिरा परेको भए सुरक्षित स्थानमा बसौं ।

— नदी वा खोलामा बाढी आएमा तल्लो भागमा बस्ने जनसमुदायलाई सूचना दिऔं ।

— भुकम्पले चिरा पारेको छ भने त्यस्तो स्थानलाई ढालौं र सजगता अपनाऔं ।

— भौगोलिक अवस्था बिचार गरेर मात्र बाटो, कुलो वा नहर जस्ता संरचना बनाऔं । भु-क्षयबाट बच्न र बचाऔं ।

जनहीतका लागि : राजविराज दैनिक

उपभोक्ता संरक्षण ऐन र चिकित्सा क्षेत्रमा देखिएको चुनौती

डा विश्वराज दवाडी
काठमाडौँ, २१ साउन (रासस) । नेपालको संविधानको धारा ३५ ले प्रत्येक नागरिकलाई स्वास्थ्य सेवामा समान पहुँच र आधारभूत स्वास्थ्य सेवा निःशुल्क प्राप्त गर्ने अधिकारलाई मौलिक हकका रूपमा ग्यारेन्टी गरेको छ ।

संविधानले स्वास्थ्यलाई राज्यको एक अभिन्न दायित्व र अत्यावश्यक मानवीय सेवाका रूपमा स्वीकार गरेको छ तर पछिल्लो समय उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०७५ अन्तर्गत स्वास्थ्य सेवा र चिकित्सकहरूलाई पनि व्यापारिक वस्तु वा सामान बिक्री गर्ने विक्रेता सरह राखी उपभोक्ता अदालतको दायरामा ल्याइएको छ । यसले गर्दा नेपालको सम्पूर्ण स्वास्थ्य प्रणालीमा गम्भीर र नकारात्मक असरहरू देखिन थालेका छन् ।

उपभोक्ता अदालतको बढ्दो हस्तक्षेप

हालै उपभोक्ता अदालतले एभरेस्ट अस्पताल र एक स्त्री तथा प्रसूति रोग विशेषज्ञलाई रु ३९ लाख क्षतिपूर्ति तिराउने फैसला गरेको छ । फैसलामा अस्पताललाई ३० लाख र डाक्टरलाई रु नौ लाख जरिवाना तोकिएको छ । प्रसूतिको क्रममा 'प्रि-एक्लेम्पसिया' (उच्च रक्तचाप) को जटिलतामा औषधि व्यवस्थापन तथा मेडिकल प्रोटोकल पालना नभएको ठहर गर्दै अदालतले उक्त आदेश दिएको हो ।

यसअघि पनि उपभोक्ता अदालतले हिमाल हस्पिटल र चिकित्सकलाई रु एक करोड ४५ लाख र ओम हस्पिटललाई रु ५६ लाखभन्दा बढी क्षतिपूर्ति तिराउने फैसला गरिसकेको छ । एक ९८ वर्षीय विरामीको प्राथमिक उपचार र डिस्चार्जका क्रममा लापवाही भएको भन्दै अदालतले ओम हस्पिटललाई ८० प्रतिशत (रु ५० लाख ७० हजार) र उपचारमा संलग्न दुई डाक्टरलाई १०/१० प्रतिशत (प्रतिडाक्टर रु तीन लाख पाँच हजारका दरले) क्षतिपूर्ति तिराउने निर्णय गर्‍यो ।

कुनै पनि विरामीको ज्यान

जानु अत्यन्तै दुःखद् विषय हो र पीडितले न्याय पाउनुपर्छ तर मेडिकल विज्ञानको जटिलता, आकस्मिक अवस्था र विरामीको शारीरिक प्रतिक्रियालाई गैर-मेडिकल प्रशासनिक न्यायाधीशहरूले व्यापारिक ऐनको कसीबाट मूल्याङ्कन गर्दा समग्र चिकित्सा क्षेत्रमा त्रासको वातावरण सिर्जना भएको छ ।

स्वास्थ्य सेवा व्यापार होइन

व्यापारिक क्षेत्रमा 'ग्राहक' र 'विक्रेता' बीचको सम्बन्ध नाफा-घाटा र वस्तुको खरीद-विक्रीमा आधारित हुन्छ । यदि तपाईंले बजारबाट कुनै सामान वा टिभी किन्नुभयो र त्यो विग्रियो भने त्यसलाई फेर्न वा क्षतिपूर्ति माग्न सकिन्छ, किनकि त्यो निर्जीव वस्तु हो । तर चिकित्सक र विरामीको सम्बन्ध नाफाको व्यापार होइन । यो आस्था, मानवीय संवेदनशीलता र नैतिक उत्तरदायित्वमा टिकेको हुन्छ । कुनै पनि चिकित्सकले विरामीलाई जानीजानी हानि पुऱ्याउने नियत राख्दैन ।

मानव शरीर कुनै कलकारखानामा बनेको मेसिन होइन, जहाँ एउटै नियम वा औषधि सबैलाई समान रूपमा लागू होस् । प्रत्येक व्यक्तिको शारीरिक बनावट, रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता र तत्कालीन अवस्था फरक-फरक हुन्छ । त्यसैले स्वास्थ्योपचारलाई अन्य व्यापारिक सेवासँग तुलना गरेर 'उपभोक्ता ऐन' को घेरामा राख्नु कानुनी र व्यावहारिक दुवै दृष्टिले गलत छ ।

उपभोक्ता ऐनको त्रास

जब स्वास्थ्य सेवालाई उपभोक्ता ऐनमा राखियो र डाक्टरहरू माथि करोडौँ रुपैयाँ क्षतिपूर्तिको मुद्दा पर्न थाल्यो, त्यसको प्रत्यक्ष दुष्परिणाम विरामीहरूले नै भोग्नुपरिरहेको छ । डाक्टरहरूमा कानुनी भ्रमेला र करोडौँ क्षतिपूर्तिको त्रास सिर्जना भएकाले नेपालमा 'डिफेन्सिभ मेडिसिन' को विभिन्न खालका विकृतिहरू भित्रिएका छन् । जटिल वा गम्भीर अवस्थाका विरामी अस्पताल आउँदा कानुनी

भ्रमेला र उपभोक्ता अदालतको डरले डाक्टरहरूले जोखिम मोलेर उपचार गर्नुको सट्टा अन्यत्र रिफर' गर्ने वा हात हाल्न नमान्ने प्रवृत्ति बढेको छ । यसले गर्दा आपत्कालीन अवस्थाका धेरै विरामीहरूले समयमा उपचार नपाई अकालमै ज्यान गुमाउनुपर्ने अवस्था सिर्जना भएको छ ।

त्यति मात्र होइन, अनावश्यक परीक्षण र महँगो उपचारको अवस्था पनि सिर्जना भएको छ । कानुनी बचाउका लागि डाक्टरहरूले सानो शङ्का लाग्दा पनि विरामीलाई धेरै किसिमका महँगा सिटी स्क्यान, एमआरआई र अनावश्यक प्रयोगशाला परीक्षणहरू गराउन बाध्य हुनु परेको छ । यसको प्रत्यक्ष आर्थिक भार अन्ततः गरिब तथा विपन्न विरामीकै खल्तीमा परेको छ ।

अन्तरराष्ट्रिय अनुभवबाट सिक्नुपर्ने पाठ

दक्षिण एसियाली तथा पश्चिमी देशहरूको अनुभवले पनि स्वास्थ्यलाई उपभोक्ता ऐनमा राख्दा उल्टै सर्वसाधारणलाई नोक्सान पुगेको देखाउँछ । भारतमा सन् १९९५ पछि स्वास्थ्य सेवालाई उपभोक्ता ऐनभित्र समावेश गरियो । त्यसपछि अदालतमा लाखौँ मुद्दाहरू थुप्रिए, डाक्टरहरूले बचाउत्तिक उपचार गर्न थाले र भारतमा उपचार खर्च तीव्र रूपमा महँगियो ।

अमेरिका र पश्चिमी देशहरूमा पनि भएका अभ्यासहरूबाट पनि धेरै कुराहरू सिक्नुपर्ने हुन्छ । अमेरिकामा 'मेडिकल मालप्राक्टिस' सम्बन्धी कडा कानुन र अबौँ डलर क्षतिपूर्ति तोक्ने प्रणाली छ । यसले गर्दा डाक्टरहरूले तिर्नुपर्ने बीमा को प्रिमियम अत्यधिक महँगो छ, जसले गर्दा अमेरिकामा उपचार विश्वकै सबैभन्दा महँगो बनेको छ । नेपालजस्तो विकासोन्मुख देशले यस्तो महँगो प्रणाली धान्न सक्दैन ।

वास्तविक समाधान के हो त ?

स्वास्थ्य सेवालाई उपभोक्ता ऐनबाट हटाउनुको अर्थ

डाक्टरहरूलाई मनपरी गर्न दिनु वा उन्मुक्ति दिनु पटकै होइन । यदि कुनै डाक्टरले गम्भीर लापवाही गर्छ भने उसलाई कारवाही हुनैपर्छ र पीडित विरामीले न्याय पाउनुपर्छ तर त्यसका लागि व्यापारिक अदालत होइन, विशेषज्ञ निकाय हुनुपर्छ । यसका लागि नेपाल मेडिकल काउन्सिलभित्र 'मेडिको-लिगल ट्रिब्युनल' गठन गर्न सकिन्छ । काउन्सिलभित्र पूर्व न्यायाधीशको अध्यक्षतामा विषयगत विशेषज्ञ डाक्टरहरू, उपभोक्ता अधिकारकर्मी र बायोएथिस्टहरू रहेको छुट्टै न्यायपीठ बनाइनुपर्छ । यसले उपचारमा 'प्रक्रियागत त्रुटि' वा 'बदनियत' थियो कि थिएन भन्ने वैज्ञानिक छानबिन गर्छ ।

त्यस्तै डाक्टर र अस्पतालहरूका लागि अनिवार्य पेसागत विमाको व्यवस्था गरिनुपर्छ । यदि ट्रिब्युनलले उपचारमा त्रुटि भएको ठहर गरेमा क्षतिपूर्तिको रकम डाक्टरको व्यक्तिगत सम्पत्ति वा खल्तीबाट नभई बीमा कम्पनीको कोष बाट पीडित विरामीलाई तत्काल उपलब्ध गराइन्छ । स्वास्थ्य सेवा कुनै व्यापारिक कारोबार होइन; यो नागरिकको जीवनसँग जोडिएको संवेदनशीलता हो । यदि हामीले स्वास्थ्य सेवालाई व्यापार र विरामीलाई केवल 'ग्राहक' का रूपमा हेरिरह्यौँ भने डाक्टरहरू बचाउत्तिक मोडमा जानेछन्, उपचार प्रक्रिया भन् महँगो र भन्कटिल हुनेछ, र जटिल विरामीहरूले समयमा उपचार नपाई अकालमै ज्यान गुमाउनु पर्नेछ ।

त्यसैले आम नागरिकको हित, डाक्टरहरूको सुरक्षा र देशको स्वास्थ्य प्रणालीलाई जोगाउनका लागि उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०७५ को दफा २ (घ) संशोधन गरी स्वास्थ्य सेवालाई यो ऐनबाट पूर्ण रूपमा अलग गरिनुपर्छ । स्वास्थ्य क्षेत्रलाई बचाउनु भनेको अन्ततः आम नागरिककै जीवन र स्वास्थ्यको रक्षा गर्नु हो । *(लेखक नेपाल मेडिकल एसोसिएसनका महासचिव हुनुहुन्छ)*

धनुषामा गत आवमा ५७ किमी सडक ढलान

जनकपुरधाम, २१ साउन (रासस) । पूर्वाधार विकास कार्यालय जनकपुरधामले गत आवमा आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा सडक पूर्वाधारतर्फ प्रगति हासिल गरेको जनाएको छ ।

कार्यालयका अनुसार उक्त अवधिमा धनुषाका विभिन्न स्थानमा ५७ किलोमिटर सडक ढलान तथा २२ कल्भर्ट निर्माण सम्पन्न गरिएको छ । त्यसैगरी २२ दशमलव पाँच किलोमिटर सडकमा ग्राभेल र एक किमी सडक कालोपत्र गरिएको कार्यालय प्रमुख सञ्जीवकुमार साहले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार सोही अवधिमा सात किलोमिटर सडक मर्मत(सम्भारको काम पनि सम्पन्न भएको छ ।

निरन्तरको पहल र प्रयासपछि आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा जनकपुरधाममा विपी स्मृति सभाहल तथा सबैलामा योगनारायण स्मृति सभाहल निर्माण सम्पन्न भएको उहाँले बताउनुभयो ।

उक्त अवधिमा धनुषाका विभिन्न स्थानमा २२सामुदायिक भवन र दुई वटा सभाहल निर्माण सम्पन्न गरिएको पनि उहाँले जानकारी दिनुभयो ।

मधेस प्रदेश सरकारद्वारा धनुषामा सञ्चालित ३२ वटा बहुवर्षीय योजनामध्ये अधिकांश योजनाको काम अन्तिम चरणमा पुगेको कार्यालयले जनाएको छ । कार्यालय प्रमुख साहका अनुसार

बहुवर्षीय योजनाअन्तर्गत सञ्चालित 'एक निर्वाचन क्षेत्र सडक कार्यक्रम' पनि अन्तिम चरणमा पुगेको छ । उक्त कार्यक्रमअन्तर्गत सबै निर्वाचन क्षेत्रमा पाँच-पाँच किलोमिटर सडक निर्माण तथा कालोपत्र गरिने योजना रहेको छ ।

यसैबीच, बहुवर्षीय योजनाअन्तर्गत जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका-१ स्थित जलाद खोलामा पुल निर्माण तथा धनुषाको भिमानदेखि महनगाछी-किसनपुरसम्म सडक कालोपत्रको काम सम्पन्न भइसकेको प्रमुख साहले बताउनुभयो ।

जनता आवास कार्यक्रमअन्तर्गत धनुषा र महोत्तरीमा सञ्चालित आवास कार्यक्रमअन्तर्गत ७९६

आवासमध्ये ६३८ आवास निर्माण सम्पन्न भइसकेको छ । बाँकी आवास सम्बन्धित अदालतमा मुद्दा विचाराधीन रहेकाले रोकिएको प्रमुख साहले बताउनुभयो ।

यस्तै धनुषामा महेन्द्र नारायण निधि विपन्न आवास योजनाअन्तर्गत धनुषामा १०५ आवासमध्ये ७ वटा आवास भवनको निर्माण कार्य सम्पन्न भइसकेको छ । बाँकी ३४ वटा भवन निर्माणाधीन अवस्थामा रहेको प्रमुख साहको भनाइ छ । विपन्नसँग मदन भण्डारी विपन्न आवास योजनाअन्तर्गत धनुषामा ५५ आवास भवनमध्ये २९ वटाको निर्माण कार्य सम्पन्न भएको र बाँकी निर्माण कार्य भइरहेको प्रमुख साहले बताउनुभयो ।

जनज्योति कृषि सहकारी संस्था लि.

राजबिराज ९, मलेठ सप्तरी

घरजग्गा लिलामीको ३५ दिने सार्वजनिक सुचना

मिति : २०८३/०४/२२

यस सहकारी संस्था लि.को तपसिलमा उल्लेखित ऋणीले लिनु भएको कर्जा रकम सम्भौता बमोजिम तिर्न बुझाउनको लागि संस्थाबाट पटक/पटक मौखिक, लिखित तरताकेता गर्दा समेत कर्जा नतिरेको हुँदा क्रमशः मिति २०८३/०२/०६ गते, २०८२/०५/२२ गते र २०८२/०५/१२ गतेको राजविराज दैनिक पत्रिकामा कर्जा चुक्ता गर्नको लागि ३५ (पैतिस) दिने सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गर्दा समेत उक्त कर्जाको बक्यौता साँवा र सोमा लागेको ब्याज, हर्जना लगायत अन्य दैदस्तुरहरु समेत चुक्ता भुक्तान गर्ने तर्फ ऋणीले कुनै ध्यान नदिएकोले धितो सुरक्षण स्वरुप लेखिलेखाई दिएको तपसिलमा उल्लेखित धितो वापतको सुरक्षण सम्पत्ती लिलाम बिक्री गरी यस सहकारीको सम्पूर्ण लेना रकम असुल उपर गर्नको लागि सहकारी ऐन, २०७४ को दफा ७९, ८३, सहकारी नियमावली २०७५ को दफा ३० र संस्थाको विनियम २०६८ बमोजिम निजहरुले लेखि दिएको धितो लिलाम बिक्री गर्न ३५ (पैतिस) दिने सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

अतः तोकिएको ३५ (पैतिस) दिने म्याद पश्चात् निम्न मिति, समय र स्थानमा लिलाम बिक्रीको कार्य हुने भएकोले सो धितो सुरक्षणमा रहेको सम्पत्ति खरिद गरी लिन इच्छुक व्यक्तिहरुले सोही दिन उपस्थित हुनु भई डाँक बढाबढ कार्यमा सहभागी भई दिनु हुन सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ । लिलाम बिक्रीमा सो सुरक्षण धितो सम्पत्ती कसैले नसकारेमा सहकारी ऐन, २०७४ बमोजिम संस्था आफैँले सकार गरी लिने व्यहोरा समेत सम्बन्धित सबैमा जानकारी गराइन्छ । धितो लेखि दिएको सम्पत्ति लिलाम बिक्री गर्दा वा संस्था आफैँले सकार गर्दा साविक संस्थाबाट भएको मुल्याङ्कन भन्दा कम मुल्यमा बिक्री भयो वा मेरो/हाम्रो सम्पत्तिको उचित मुल्य प्राप्त नभई कम मुल्यमा बिक्री भयो वा संस्था आफैँले सकार गरी लियो भनी कहिँ कतै उजुर वाजुर गर्न पाइने छैन । साथै सुरक्षणमा रहेको सम्पूर्ण धितो लिलाम बिक्रीबाट पनि यस सहकारीको सम्पूर्ण लेना रकम असुल उपर नभएमा सम्बन्धित ऋणीको अन्य चल अचल जायजेशा सम्पत्तिबाट समेत असुल उपर गरी लिने र सम्बन्धित ऋणीको नाम नामेशी सहकारी ऐन बमोजिम कालो सूचीमा समेत प्रकाशित गरिने व्यहोरा समेत सम्बन्धित सबैलाई सुचित गराइन्छ ।

तपसिल			
क्र.सं.	ऋणीको विवरण	ऋणीको फोटो	धितो विवरण
१	नाम : शान्ती देवी चौधरी पती : रामजी चौधरी ससुरा : चरु चौधरी ना.प्र.नं. २१०७ जारी मिति: २०५५/१२/२७ ठेगाना: खडक न.पा. ५		सिरहा जिल्ला मालपोत कार्यालय लहानमा शान्ति देवी चौधरीको नाममा दर्ता कायम रहेको कि.न.२५६२ सिंगाही मटिअर्वा ४ख क्षेत्रफल ०-०-६.५-०
२	नाम :शम्भू प्रसाद यादव बुबा : नसिव लाल यादव बाजे : बृज लाल यादव ना.प्र.नं :५९२७४३७५ जारी मिति:२०४९/१२/०२ ठेगाना: राजविराज ९ बिहारपुर		सप्तरी जिल्ला मालपोत कार्यालय राजविराजमा गुलाब देवी यादवनीको नाममा दर्ता कायम रहेको कि.न.५९३ मलेठ ७ख क्षेत्रफल ०-६-८-०
३	नाम : पवन कुमार कर्ण बाबु : राज नारायण कर्ण बाजे : उत्तिम लाल कर्ण ना.प्र.नं : ८०४४३१२१ जारी मिति : २०४४/१०/२२ ठेगाना : शम्भूनाथ न.पा. १ सप्तरी		सप्तरी जिल्ला मालपोत कार्यालय राजविराजमा पवन कुमार कर्णको नाममा दर्ता कायम रहेको कि.न. १०३३ भगहा छ क्षेत्रफल ०-०-१० किता नं.६८८ मलहनिया छ क क्षेत्रफल ०-४-७५ कि.न. १०३ कुशाहा ३क क्षेत्रफल ०-१-१८ कि.नं. २७ कुशाहा ४ क्षेत्रफल ०-०-१३.५
४	नम : आवा देवी चौधरी पती : देव कुमार चौधरी ससुरा : रामनाथ चौधरी न.प्र.नं : १६३०६१/१७० जरी मिति : २०६३/११/२२ ठेगाना : रुजनी गा.पा. १		सप्ततरी जिल्ला मालपोत कार्यालय राजविराजमा आवा देवी चौधरी को नाममा दर्ता कायम रहेको कि.न.७६० खोकसर प्रवाहा ३क क्षेत्रफल ०-०-५-०

धितो लिलाम बिक्रीको शर्त तथा बन्देजहरु

१) बोल पत्र फारम यस संस्थाको कार्यालयबाट रु ५०० (अक्षरेपी पाँच सय रुपैया मात्र) तिरि फिर्ता नहुने गरी खरिद गर्न सकिने छ ।

२) बोल पत्र फारममा आफुले बोलकबोल गरेको रकम अंक र अक्षरमा स्पष्ट उल्लेख गर्नु पर्ने छ । बोलपत्र फारममा आफुले लिन चाहेको अचल सम्पत्तिको विवरण यस संस्थाबाट प्रकाशित सुचनाको आधारमा नै भर्नु पर्नेछ । उल्लेखित अचल सम्पत्तिको स्पष्ट विवरण उल्लेख गरी सोको मुल्य अंक र अक्षरमा भर्नुपर्नेछ । अंक र अक्षरमा रकम फरक पर्न गएमा अक्षरमा उल्लेखित रकमलाई मान्यता दिइने छ ।

३) बोलपत्रमा आफुले कबोल गरेको अंकको १० प्रतिशतले हुन आउने रकम राष्ट्रिय सहकारी बैंक राजविराज स्थित यस संस्थाको खाता न. ०३४-१००७६३३०००१० मा जम्मा गरेको सक्कल भौचर बोलपत्रका साथ पेश गर्नुपर्ने छ ।

४) लिलाम बिक्री हुने धितो सुरक्षण निरिक्षण गर्न चाहेमा बोलपत्र पेश गर्नु अगावै संस्थाको कार्यालय समय भित्र सम्पर्क राखी जे जस्तो अवस्थामा छ सोही अवस्थामा निरिक्षण गर्न सकिने छ । साथै सोही अवस्था तथा परिणममा स्वीकार गरी लिनु पर्ने छ ।

५) बोलपत्र स्वीकृत भएको सुचना पाएको १५ दिन भित्र सम्पूर्ण रकम बुझाई अचल सम्पत्ती आफ्नो नाउमा नामसारी गरी लिनु पर्नेछ ।सो म्याद भित्र बाकी रकम नबुझाएमा धरौटी रकम स्वत जफत हुने छ । रजिस्टेशन गर्ने कार्यालयमा लाग्ने सरकारी दस्तुर घर । जग्गा खरिद गर्ने खरिदकर्ताले व्यहौनु पर्नेछ ।

६) बोलपत्र दाखिला भै सकेपछि बोलपत्रमा उल्लेखित रकम वा शर्तहरुमा कुनै हेरफेर हुने छैन । साथै बोलपत्र स्वीकृत वा अस्वीकृत हुने दुंगो नलागे सम्म समान्यता धरौटी रकम फिर्ता दिने छैन ।

७) रित नपुगेको वा म्याद नाघि पेश हुन आएको बोलपत्र स्वतः रद्द हुने छ ।

८) बोलपत्र स्वीकार वा अस्वीकार गर्ने र लिलाम सम्बन्धी सम्पूर्ण निर्णय गर्ने अधिकार संस्थामा निहित रहने छ ।

९) बोल पत्र सदर बदर हुनु अगावै ऋणीले सम्पूर्ण रकम बुझाएमा प्राप्त बोल पत्रहरु रद्द गरी धरौटी फिर्ता दिन सक्ने छ । धरौटी स्वरुप राखेको रकममा ब्याज दावी गर्न पाइने छैन ।

१०) लिलाम सूचना प्रकाशित मितिले ३५ दिन भित्र बोल पत्र पेश गर्न सकिने छ । उक्त दिन बिदा परेमा सोको भोलिपल्ट कार्यालय समय भित्र पेश गर्न सकिने छ । लिलाम सुचना प्रकाशित मिति ले ३६ औँ दिनको ३ वजे संस्थाको कार्यालयमा बोलपत्र खोलिने छ । यदि ३६औँ दिनमा सार्वजनिक बिदा परेमा सोको भोलिपल्ट वा कार्यालय खुलेको दिनमा उल्लेखित समयमा बोलपत्र खोलिने छ । ३५ दिन सम्ममा ऋणी वा धितोबालाले संस्थाको ऋण चुक्ता गरी धितो फुकुवा लै जान सकिने छ ।

११) प्राप्त भएका बोलपत्रहरु बोलपत्र पेश गर्ने व्यक्ति वा निजको प्रतिनिधिहरुको रोहवरमा खोलिने छ । यदि बोलपत्र पेश गर्ने व्यक्ति वा निजको प्रतिनिधि बोलपत्र खोलिने समयमा उपस्थित नभएमा बोलपत्र खोल्न बाधा परेको मानिने छैन ।

१२) बोलपत्र सम्बन्धि अन्य शर्तहरु बोलपत्र फारममा उल्लेख भए बमोजिम हुनेछ ।

लिलाम हुने मिति :- २०८३/०५/२६ गते शुक्रबार
स्थान :- जनज्योती कृषि सहकारी संस्था लि. राजविराज-९, मलेठ
समय :- दिउँसो ३ वजे

विश्व समाचार

नयाँदिल्लीमा मिडियासँग शेख हसिनाको प्रत्यक्ष कुराकानी, बङ्गलादेशले आक्रोशित

ढाका, २१ साउन (रासस/एएनआई) ।

बङ्गलादेशले बङ्गलादेशकी अपदस्थ पूर्वप्रधानमन्त्री शेख हसिनाको बुधवार नयाँदिल्लीमा मिडियासँग प्रत्यक्ष कुराकानी गरेको विषयमा आक्रोश व्यक्त गरेको छ । हसिनालाई बङ्गलादेशको राष्ट्रियता र यहाँका जनता विरुद्ध सामूहिक अपराध गरेको आरोप लगाइएको छ ।

बुधवार जारी गरिएको एक प्रेस वक्तव्यमा बङ्गलादेशको विदेश मन्त्रालयले फरार दोषी नरसंहारकर्ता शेख हसिनालाई नयाँदिल्लीमा मिडियासँग प्रत्यक्ष कुराकानी गर्ने अनुमति दिइएकोमा बङ्गलादेश आक्रोशित भएको जनाएको छ ।

विज्ञप्तिमा बङ्गलादेशले द्विपक्षीय सम्बन्धमा यस घटनाको सम्भावित प्रभावहरुको बारेमा विचार नगरी भारत सरकारले हसिनालाई सार्वजनिक कार्यक्रममा बोल्ने अवसरसहित सार्वजनिक कार्यक्रम आयोजना गर्न अनुमति दिइएकोमा गहिरो खेद व्यक्त गरिएको छ ।

विदेश मन्त्रालयले बङ्गलादेशका जनताले जुलाई क्रान्तिको दोस्रो वार्षिकोत्सव मनाउँदै गर्दा भारतीय भूमिमा शेख हसिनाको यो अन्तरक्रिया बङ्गलादेशको सार्वभौमसत्ताको अपमान र जुलाई क्रान्तिका शहीदहरुको घोर अपमान भएको पनि बताएको छ ।

हसिनाको शासनद्वारा सन् २०२४ को जुलाई(अगस्टमा नाबालिकाहरुसहित निर्दोष नागरिकहरुको विभत्स हत्यासहित संयुक्त राष्ट्रसङ्घद्वारा स्थापित तथ्यहरुको अस्वीकार, फरार दोषी सामूहिक हत्याराको आपराधिक समूहको ताजगीकरणले इतिहासलाई उल्टाउने प्रयासलाई कमजोर बनाउने बताइएको छ । बङ्गलादेशका जनताले विगतमा यस्ता घृणित प्रयासहरुलाई अस्वीकार गरिसकेको र अहिले पनि गरिरहेको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

जुलाई क्रान्तिको आदर्शलाई पुष्टि गर्दै मन्त्रालयले बङ्गलादेशका जनताले आफ्नो राष्ट्र फेरि कहिल्यै फासीवादको कालो दिनमा नफर्कने दृढ सङ्कल्प गरेको बताएको छ । मन्त्रालयले दोषी ठहर हुनुभएकी 'सामूहिक हत्यारा' हसिना र उहाँको सहयोगी समूहलाई बङ्गलादेशको राजनीतिमा कहिल्यै स्थान नहुने जनाएको छ ।

विज्ञप्तिमा बङ्गलादेश भारतसँग सार्वभौम समानता, आपसी सम्मान, एक अर्काको आन्तरिक मामिलामा हस्तक्षेप नगर्ने र राष्ट्रिय मर्यादाको आधारमा रचनात्मक, पारस्परिक रूपमा फाइदाजनक र अग्रगामी सम्बन्ध कायम राख्न चाहेको उल्लेख गरिएको छ । यद्यपि सन् २०१३ मा बङ्गलादेश र भारतबीच हस्ताक्षर भएको प्रत्यर्पण सन्धिअन्तर्गत दोषी अपराधी हसिनालाई बङ्गलादेश फिर्ता गर्न बङ्गलादेशले भारत सरकारलाई बारम्बार अनुरोध गरे पनि अहिलेसम्म कुनै प्रतिक्रिया आएको छैन ।

सन्धिको विपरीत, हसिनालाई मिडियासँग खुलेर कुराकानी गर्ने अवसर दिनु बङ्गलादेश र भारतबीचको सौहार्दपूर्ण द्विपक्षीय सम्बन्धको विकासका लागि हानिकारक भएको विज्ञप्तिमा भनिएको छ ।

यसअघि अपदस्थ बङ्गलादेशकी पूर्वप्रधानमन्त्री शेख हसिनाले डिसेम्बरमा आफ्नो मातृभूमि फर्कने निर्णयको घोषणा गर्दै आफू गिरफ्तारी, जेल वा आफ्नो जीवनलाई धम्की लगायत कुनै पनि परिणामको सामना गर्न तयार रहेको बताउनुभएको थियो ।

बङ्गलादेशबाट प्रस्थान गरेपछि नयाँदिल्लीबाट पहिलो पत्रकार सम्मेलनलाई भर्चुअल पमा सम्बोधन गर्दै अपदस्थ पूर्वप्रधानमन्त्री हसिनाले आफ्ना समर्थक र देशवासीहरुले कठिनाईको सामना गरिरहँदा विदेशमा बस्न नसक्ने कुरामा जोड दिनुभएको थियो । उहाँले भाग्यले आफूलाई पखिरहेको बताउँदै आफ्ना जनताबाट टाढा रहन नसक्ने र प्रिय देशवासीहरु माझ आगामी डिसेम्बरमा फर्किने उद्घोष गर्नुभएको छ ।

अमेिकासँग ठूलो मात्रामा हतियार रहेको ट्रम्पको खुलासा

वासिङ्टन, २१ साउन (रासस/सिन्ध्वा) ।

अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले संयुक्त राज्य अमेिकासँग ठूलो मात्रामा विशेष प्रकारका हतियारहरू रहेको बताउनुभएको छ । ट्रम्पको यो टिप्पणी इरान विरुद्ध सघन सैन्य अभियानपछि अमेरिकी हतियारको कमी भएको बारेमा सिएनएनको रिपोर्टको एक दिनपछि आएको हो ।

सामाजिक सञ्जाल ट्विथको एक पोस्टमा, ट्रम्पले रक्षा कम्पनीहरूले अमेरिकामा इतिहासकै सबैभन्दा धेरै सङ्ग्रहमा प्लान्ट र कारखानाहरू निर्माण गरिरहेको र ठूलो मात्रामा हतियार उत्पादन गरी आवश्यकताअनुसार अमेरिकामा पठाइरहेको बताउनुभयो ।

सिएनएनले मङ्गलवार पछिल्लो अनुसन्धानात्मक रिपोर्टसँग परिचित दुई स्रोतहरूलाई उद्धृत गर्दै अमेरिकी सेनाले युद्धपूर्वको सङ्ग्रहको तुलनामा यसको मिसाइल अनुसन्धानको लगभग २० प्रतिशत र इरान युद्धको सुरुआतदेखि यसको प्याट्रियट इन्टरसेप्टरहरूको लगभग आधा भाग जलाएको रिपोर्ट गरेको थियो ।

गत सप्ताहन्तमा इरान माथिनयाँ आक्रमणहरू रद्द गर्ने ट्रम्पको निर्णयअघि नै हतियार भण्डारणको मुद्दा फेरि उठेको पनि रिपोर्टले उल्लेख गरेको सिएनएनले जनाएको छ ।

अमेरिकी सेनाले पनि ट्रम्पको समयमा आफ्नो अत्यधिक सटीक लामो दूरी, सतह/देखि/हावा हतियारहरूको लगभग सबै प्रयोग गरेको समाचार रिपोर्टले जनाएको छ ।

वासिङ्टन पोस्टको बुधवारको रिपोर्टअनुसार गत हप्ता प्रेसडेन्सियल रिट्रीट क्याम्प डेभिडमा ट्रम्पले अमेरिकी रक्षामन्त्री पीट हेगसेथमाथि आक्रोस व्यक्त गर्नुभएको थियो ।

ट्रम्पले हेगसेथसँग इरानसँगको सैन्य विकल्पलाई सीमित पार्ने खतरामा परेको चरम हतियारको कमीमा आफूलाई किन बहकाएको थियो भन्ने प्रश्नको जवाफ मागेको खबरारले जनाएको छ । यी बयानहरू 'चुहावट गर्नेहरू' को खोजी भइरहेको र भेटिएपछि लामो अवधिको जेल सजाय गरिने ट्रम्पले सामाजिक सञ्जाल ट्विथको पोस्टमार्फत चेतावनी दिनुभएको छ ।

